

ПОЛИТИКИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ
СЪЮЗ

Добре работещ
единен пазар на
финансови услуги
допринася за
икономически
просперитет,
стабилност и растеж

Банково дело и финанси

Действията във финансовия сектор в целия ЕС гарантират устойчивост на финансовите услуги, като дават възможност на гражданите и предприятията да спестяват, да се застраховат срещу рискове и да инвестират в нашето общо бъдеще.

ПОЛИТИКИТЕ НА ЕВРО- ПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Тази публикация е част от поредица, в която се обяснява какво прави ЕС в различни области на политиката, защо участва в тях и какви резултати постига.

Можете да намерите публикациите онлайн:
http://europa.eu/pol/index_bg.htm
<http://europa.eu/!uJ37DJ>

Как работи ЕС
Европа в 12 урока
„Европа 2020“: стратегията на Европа за растеж
Основателите на ЕС

Банково дело и финанси ✕

Безопасност на храните
Борба с измамите
Бюджет
Външни работи и политика на сигурност
Вътрешен пазар
Граници и сигурност
Данъчно облагане
Действия в областта на климата
Енергетика
Икономическият и паричен съюз и еврото
Конкуренция
Култура и аудио-визия
Международно сътрудничество и развитие
Миграция и предоставяне на убежище
Митници
Морско дело и рибарство
Научни изследвания и иновации
Образование, обучение, младеж и спорт
Обществено здраве
Околна среда
Потребители
Правосъдие, основни права и равенство
Предприятия
Програма в областта на цифровите технологии
Разширяване
Регионална политика
Селско стопанство
Транспорт
Трудова заетост и социални въпроси
Търговия
Хуманитарна помощ и гражданска защита

СЪДЪРЖАНИЕ

Защо ни е необходим единен пазар на финансови услуги?	3
Какви са основните области на дейност на ЕС?	6
Перспективи	12
За повече информация	12

Политиките на Европейския съюз: Банково дело и финанси

Европейска комисия
Генерална дирекция „Комуникации“
Информация за гражданите
1049 Брюксел
БЕЛГИЯ

Текстът е актуализиран през ноември 2014 г.

Снимка на корицата и страница 2:
© ccvision.de

12 стр. — 21 × 29,7 см
ISBN 978-92-79-42824-1
doi:10.2775/17345

Люксембург: Служба за публикации на Европейския съюз, 2015 г.

© Европейски съюз, 2015 г.
Възпроизвеждането е разрешено. За всяко използване или възпроизвеждане на отделни снимки трябва да се иска разрешение от носителите на авторските права.

Защо ни е необходим единен пазар на финансови услуги?

Финансовите институции и пазари играят много важна роля във всяка развита икономика. Те осигуряват заеми за домакинствата и предприятията. Те дават възможност на физическите лица да спестяват и да инвестират за бъдещето си и насочват спестяванията в подкрепа на икономиката. Те помагат на търговските дружества и домакинствата да управляват по-добре рисковете и да се застраховат по-успешно срещу тях, а също така улесняват плащанията. Изпълнявайки тези ключови функции, добре работещата финансова система допринася за икономическото благосъстояние, стабилност и растеж. Обратното — провал на финансовата система може да има дълбоки отрицателни последици за икономиката като цяло.

Финансовите пазари са тясно свързани: неотдавнашната финансова криза показва, че нито една страна в ЕС не може сама да управлява финансовия сектор и да контролира финансовата стабилност. В резултат от кризата ЕС предприе амбициозна реформа на системата за финансово регулиране с цел възстановяване на финансовата стабилност, изграждане на стабилна и устойчива финансова система, която служи на икономиката и укрепва способността на ЕС да се справи с бъдещи финансови и икономически шокове. ЕС създаде набор от правила за единна регулаторна рамка за финансовия сектор и за нейното еднакво прилагане в целия ЕС. За да изпълни тази програма за реформи, през последните пет години Комисията представи

повече от 40 законодателни предложения, целящи възстановяване на доверието в пазара, на финансовата стабилност и на целостта и ефективността на европейската финансова система. Най-фундаменталната от тези реформи бе създаването на банковия съюз (вж. по-долу).

Четирите свободи

Крайъгълните камъни на единния пазар са свободното движение на хора, стоки, услуги и капитали, известни общо като „четирите свободи“, които са залегнали в Договора за ЕС. Със същия договор на институциите на ЕС се дават правомощия да приемат закони, които са задължителни за националните органи. Европейската комисия изпълнява важната функция да предлага законодателство на ЕС за финансовите услуги и следи за правилното прилагане на правото на ЕС на цялата му територия от физическите лица, предприятията, националните органи и другите институции на Съюза. Законодателството на ЕС се предлага от Европейската комисия и се приема от Европейския парламент, който се избира пряко от гражданите на ЕС, и от Съвета на министрите, в който всички 28 държави от ЕС са представени от своите правителства. Парламентът и Съветът са наричани „съзаконодатели“.

Възстановяването на доверието във финансовата система е една от движещите сили зад банковия съюз и единния набор от правила в ЕС.

ЕС взе мерки за реформиране и укрепване на своя сектор на финансовите услуги, като обърна особено внимание на банковия надзор и на преструктурирането на банки, изпитващи затруднения (банков съюз).

Законодателството на ЕС създава условия за работата на интегрирани, отворени, конкурентни и ефективни европейски финансови пазари и услуги, което носи много ползи за всички нас. За физическите лица това означава възможност да се възползват от висококачествени финансови услуги във всяка страна от ЕС — като откриване на банкова сметка, инвестиции при най-висока възвръщаемост или покупка на недвижим имот. За компаниите това може да означава да разширяват дейността си в чужбина или да привличат финансиране от други страни от ЕС.

Единен пазар за потребители и предприятия

Единният пазар на финансови услуги съществува, за да бъде от полза на 500 милиона потребители и милиони предприятия в ЕС, които имат право да купуват финансови услуги от всеки доставчик (при едни и същи условия и договорни задължения навсякъде в Съюза). Той им дава възможност да правят по-информиран избор, което на свой ред води до по-висока възвръщаемост на инвестициите и по-голям ефект върху укрепването на единния пазар и върху стимулирането на конкуренцията, иновациите и растежа.

Регулаторна реформа на финансовите пазари в ЕС

През последните пет години ЕС изпълнява амбициозна програма за регулаторна реформа, целяща съобразяване със стандартите, за които бе постигната договореност с международните партньори от G-20. С оглед на развитието на неотдавнашната финансова криза и появата на специфични рискове, които застрашаваха финансовата стабилност в еврозоната и в ЕС като цяло, бе необходима по-задълбочена

интеграция, за да бъде поставен банковият сектор на по-стабилна основа и да се върне доверието в еврото. Това доведе до възникването на банковия съюз.

Целта на цялото финансово законодателство на ЕС е възстановяване на финансовата стабилност и изграждане на финансова система, която да служи на икономиката на ЕС и да допринесе за връщането му на пътя към устойчив растеж. За да постигне тази цел, за по-малко от пет години Комисията предложи над 40 закона, целящи да гарантират, че банките държат повече и по-добър капитал, че укрепват управлението си на рискове и че ограничават ексцесиите от миналото. Реформата доведе до подобряване на начина на работа на финансовите пазари и направи инфраструктурата за финансови услуги, като централните депозитари на ценни книжа, по-стабилна и по-устойчива на кризи. ЕС въведе общи правила, за да гарантира, че акционерите и кредиторите — а не данькоплатците в ЕС — са първите, които ще поемат тежестта, когато някоя банка изпадне в затруднение.

ЕС също така създаде три нови европейски органа за надзор на финансовите дейности: Европейския банков орган, Европейския орган за ценни книжа и пазари и Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване. Тези европейски органи за надзор все пак не заместват съответните национални органи. Целта не е да се прехвърли контролът върху финансовите институции на органите на ЕС. Целта е да се създаде мрежа от органи, в която националните органи са отговорни за ежедневния надзор, а европейските — като работят заедно с тях и черпят от техния опит — носят отговорност за координирането, за мониторинга и, ако е необходимо, за арбитража между националните органи. Тази мрежа от органи допринася за хармонизирането на техническите правила, приложими към финансовите институции в рамките на единния набор от правила.

ЕС създаде и Европейския съвет за системен риск, който да следи за стабилността на финансовата система. Той

отправя ранни предупреждения за натрупване на системни рискове и отправя препоръки за справяне с тях.

Тези нови органи гарантират, че всички участващи страни от ЕС са равнопоставени. Те дават възможност на финансовите надзорни органи да използват едни и същи стандарти за надзор в целия ЕС. Благодарение на реформите финансовите пазари функционират по-добре в полза на потребителите и малките и средните предприятия, както и на икономиката като цяло.

Повечето предложения на Комисията във връзка с финансовата реформа бяха приети от Европейския парламент и Съвета на министрите от ЕС за рекордно кратко време и много от тях вече влязоха в действие. Това помогна на ЕС да:

- укрепи финансовата стабилност и устойчивостта на финансовата система, за да се намали вероятността от бъдещи финансови кризи в ЕС, както и ефектът от тях;
- възстанови и задълбочи единния пазар на ЕС на финансови услуги в полза на гражданите и компаниите;
- осигури целостта на пазара и доверието във финансовата система на ЕС, като защити потребителите и инвеститорите, вземе мерки срещу пазарните злоупотреби и повиши отчетността и прозрачността;
- повиши ефективността на финансовата система на ЕС, като гарантира, че разходите за трансакции са максимално ниски и че определянето на цени за финансовите услуги се извършва по правилен начин, така че да се сведат до минимум базисните рискове.

Реформата вече дава осезаеми резултати. Въз основа на симулации от страна на Комисията се прави оценка, че реформите в банковия сектор носят икономически ползи в размер на около 0,6 - 1,1 % от БВП на ЕС годишно (или около 75 - 140 млрд. евро на година въз основа на БВП на ЕС за 2013 г.), без да се вземат предвид други реформи, които повишават стабилността на финансовия сектор.

Единна валута в подкрепа на единния пазар

Един финансов пазар работи по-добре, когато всички използват еднаква валута. Първата стъпка към обща валута бе направена на 1 януари 1999 г. със създаването на еврото. Точно 3 години по-късно евробанките и евромонетите влязоха в обращение. Днес еврото се използва от потребители и предприятия в 18 страни от ЕС (от 1 януари 2015 г. те стават 19 с присъединяването на Литва), наричани еврозона. Еврото доказва устойчивостта си по време на кризата на държавните дългове, запазвайки покупателната си способност, благодарение на това, че ЕС се притече на помощ на силно задлъжнелите страни. Еврото е широко използвано при международни плащания и в момента е втората по значимост световна валута след щатския долар. *(За по-подробна информация за еврото вижте публикацията „Икономическият и паричен съюз и еврото“ от поредицата „Политиките на ЕС“).*

Еврото се използва като единна валута от потребители и предприятия в 19 страни от ЕС. Взети заедно, те се наричат „еврозона“.

Какви са основните области на дейност на ЕС?

Банков съюз

През юни 2012 г. държавните и правителствени ръководители от ЕС се споразумява за създаване на банков съюз, завършване на изграждането на Икономическия и паричен съюз (ИПС) и централизиране

на прилагането на общи за целия ЕС правила за банките в еврозоната (и за страните извън нея, които искат да се присъединят). Банковият съюз се опира на два стълба:

Двата стълба на банковия съюз

- **Първият стълб е единният надзорен механизъм (ЕНМ),** чрез който основни задачи във връзка с надзора на банките в еврозоната и в другите участващи страни се прехвърлят на Европейската централна банка (ЕЦБ). Основната задача на ЕЦБ и на националните надзорни органи, които работят в тясно сътрудничество в рамките на една интегрирана система, е да проверяват дали банките спазват банковите правила на ЕС и да се справят с финансовите проблеми на ранен етап. ЕЦБ, която от 4 ноември 2014 г. има пълни правомощия да упражнява надзорните си функции, пряко надзирава най-големите и най-значимите банки, докато националните надзорни органи продължават да осъществяват надзор над останалите.
- **Вторият стълб е Единният механизъм за реструктуриране.** В редките случаи, когато банки изпаднат в затруднение, Единният

механизъм за реструктуриране ще даде възможност за по-ефективно управление на реструктурирането им чрез Единния съвет по реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране. Акционерите и кредиторите — и едва след това Единният фонд за реструктуриране — ще покриват разходите на банките в затруднение, вместо това да правят данъкоплатците, както бе в миналото. Единният фонд за реструктуриране се финансира единствено чрез вноски от всички банки в участващите страни. Единният механизъм за реструктуриране, който разполага с ясни правила за вземане на решения за трансгранично реструктуриране на банки и с много опитен персонал, ще извършва реструктуриранята много по-ефективно от съществуващите некоординирани национални органи по реструктуриране. Повечето от разпоредбите за Единния механизъм за реструктуриране се прилагат от 1 януари 2015 г., докато самият механизъм ще започне да функционира изцяло от 1 януари 2016 г.

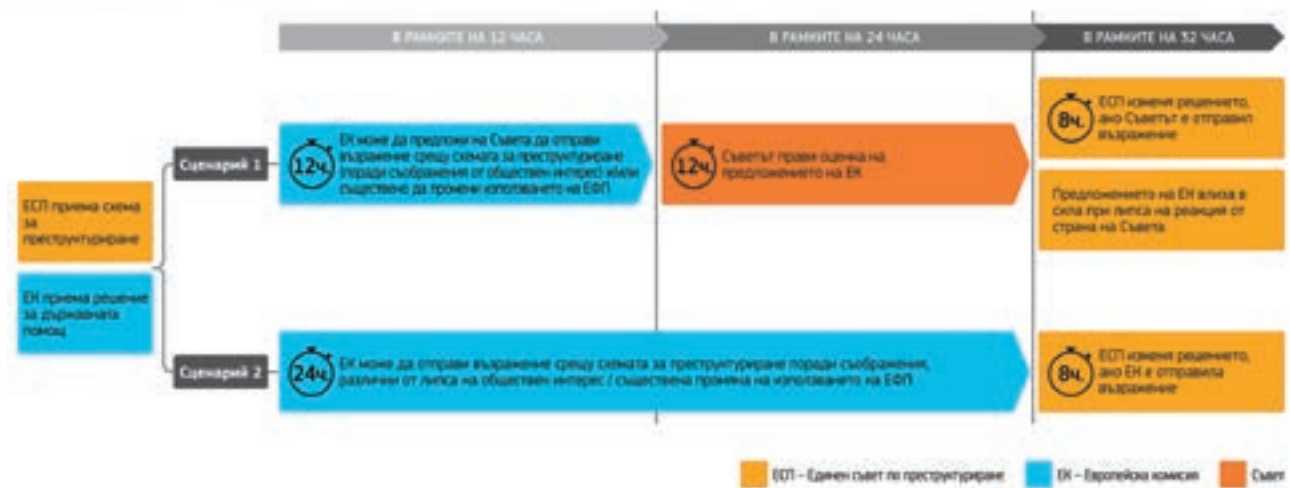
Обзор на основните елементи на банковия съюз на ЕС.

Банковият съюз се основава на новата регулаторна рамка с общи правила за банките във всички 28 страни от ЕС. На първо място общите правила помагат за предотвратяване на банкови кризи, а също така — ако някои банки изпаднат в затруднение — определят обща рамка за управление на процеса, включително средства за тяхното организирано ликвидиране. Общите правила също така гарантират на спестителите в ЕС, че техните влогове са защитени до определена сума по всяко време и навсякъде в Съюза (вж. по-долу за повече информация).

Наред с новата регулаторна рамка за финансовия сектор в ЕС, завършването на изграждането на банковия съюз е важна крачка напред към икономическата и паричната интеграция в ЕС. То ще сложи край на ерата на големите спасителни пакети, плащани от данъкоплатците, и ще помогне за възстановяване на финансовата стабилност в Съюза.

Процедура за реструктуриране в банковия съюз

Реструктурирането на банки е процедура, която се прилага в редките случаи, когато банки изпаднат в затруднение.

Стрес тестове и цялостна оценка — оценка на устойчивостта на банките

През октомври 2014 г. Европейският банков орган и Европейската централна банка (ЕЦБ) публикуваха резултатите от стрес тест в целия ЕС и цялостна оценка на най-значимите европейски банки. Целта на извършената тази година оценка бе да се открият всички оставящи слабости в банковия сектор на ЕС и да се вземат мерки във връзка с тях. Тестовите бяха най-пълната, прозрачна и строга оценка, на която някога са подлагани европейските банки. Като цяло резултатите потвърдиха повишената устойчивост на европейските банки през последните години. Европейските банки полагат значителни усилия да гарантират, че разполагат с достатъчно капитал, като причина за тези усилия са новата регулаторна рамка, надзорните действия и пазарният натиск. Коефициентът на капиталова адекватност на банките в ЕС в момента е 12 % — подобен на този на американските банки. Огромното мнозинство банки разполагат със значителни буфери, за да устоят на евентуални финансови шокови въздействия. Това е важна стъпка за успокоява на инвеститорите относно качеството на счетоводните баланси на банките в ЕС.

Резултатите обаче насочиха вниманието и към области, в които на банките все още предстои работа за укрепване на позициите им. 25 участващи в теста банки не го издържах с общ капиталов недостиг от 25 млрд. евро в края на 2013 г., въпреки че нито една от големите европейски банки не е сред тях. Като бяха взети предвид усилията на банките да повишат равнището на капитала си през 2014 г., при 14 банки бе установен общ капиталов недостиг от почти 10 млрд. евро. В момента за банките и за компетентните надзорни органи е изключително важно да гарантират строги и навременни последващи действия/коригиращи действия, така че напълно да бъде възстановено доверието в европейските банки, което би следвало да помогне на банките, когато финансират икономиката като цяло. Много е важно надзорните органи да останат изключително бдителни при надзора на всички банки. Единният надзорен механизъм, начело на който стои Европейската централна банка, започна да функционира на 4 ноември 2014 г. — важна дата в процеса на изграждане на по-здрава и по-стабилна банкова система в Европа.

По-нататъшни мерки за гарантиране на по-сигурен банков сектор в еврозоната: край на практиката „прекалено са големи, за да бъдат оставени да фалират“

Укрепването на устойчивостта и финансовото състояние на най-големите и значими банки в ЕС ще гарантира, че в крайна сметка данъкоплатците няма да плащат за грешките на банките, включително за поети прекомерни рискове. Именно това се случи по време на финансовата криза: финансираните с публични средства спасителни пакети за банки погълнаха около 13 % от годишния БВП на ЕС, което на свой ред доведе до изостряне на кризата с държавните дългове и до икономически трудности за много граждани.

Кризата показа колко щети могат да бъдат нанесени на публичните финанси и икономиката, когато някоя банка изпадне в несъстоятелност. Комисията предложи набор от мерки за свеждане до минимум на ефекта от изпадането на банки в несъстоятелност. През януари 2014 г. Комисията предложи също обособяване на операциите с ниска печалба на банките от потенциално по-рискови инвестиции. Идеята е да се защитят спестяванията на вложителите и да се избегне необходимостта от по-нататъшни спасителни пакети за банки.

Според това законодателно предложение за структурна реформа националните надзорни органи ще получат правомощия да прехвърлят високорискови търговски дейности на избрани банки — като дейности по поддържане на пазара, рискова секюритизация и инвестиции в сложни деривати — на компании, които са отделни юридически лица.

ЕС вече разполага с набор от инструменти, с които да разреши проблемите на банките в тяхната цялост. Те включват:

- **предотвратяване на кризи:** целта е на първо място всички банки да станат по-сигурни;
- **ранна намеса:** гарантиране, че ако банките имат затруднения, надзорните органи могат да се намесят достатъчно навреме, за да ги управляват ефективно;
- **управление на кризи/преструктуриране на банки:** в кризисна ситуация — да се гарантира, че има налични инструменти за нейното управление.

* Вж. определенията в полетата по-долу.

ЕС вече разполага с широк набор от инструменти, с които да предотвратява кризи и да се справи с банки в затруднение. (пояснение — ДКИ IV: Директива за капиталовите изисквания, която се отнася до получаването на достъп до дейности на кредитни институции, както и до пруденциалния надзор на кредитните институции и инвестиционните фирми. Според схемата за гарантиране на депозитите предварително определена сума се изплаща на вложителите, чиято банка бъде обявена в несъстоятелност.)

Деривати

Дериватите са финансови инструменти, чиято стойност произтича от стойността на даден базов актив (например цената на собствен капитал, облигация или стока) или от пазарни променливи (например лихва, обменен курс или борсов индекс). Основните видове деривати са: форуърдни сделки, фючърси, опции и суапове. Дериватите могат да се търгуват на регулирани борси или в рамките на двустранни извънборсови сделки.

Те представляват финансови договори, чрез които се извършва търговия и преразпределение на рисковете в реалната икономика. Съответно, дериватите могат да се използват за застраховане срещу рискове (хеджиране). Те обаче все по-често се използват за придобиване на риск с цел извличане на печалба (спекулации и арбитраж). Важна характеристика на дериватите е, че те позволяват на използващия ги да получи капиталов лост: с относително малък разход инвеститорът може да заеме значителна позиция на пазара.

Секюритизация

Секюритизацията е процес, при който емитент (обикновено банка или друга финансова институция) създава финансов инструмент, като комбинира други финансови активи — например неизплатени ипотекни или заемни за автомобили, предоставени от банката — и след това продава различни части от препакетираните инструменти на инвеститори.

Банкиране на дребно

Притежателите на банкови сметки трябва да бъдат сигурни, че спестяванията им са защитени, дори в случай на несъстоятелност на банката. Затова в законодателството на ЕС е предвидено банковите депозити до 100 000 евро да бъдат гарантирани — за всеки вложител във всяка банка. Вземайки предложението на Комисията за отправна точка, съзакондателите решиха допълнително да хармонизират и опростят правилата за защита на вложителите, като се гарантира още по-бързо изплащане и се подобри финансирането на схемите за гарантиране на влоговете.

За всеки човек вземането на ипотечен заем е едно от най-важните финансови решения в дългосрочен план. Съзакондателите приеха законодателство, което гарантира, че отпускането на ипотечните заеми за жилищни имоти се съобразява с нуждите на потребителите и с тяхната възможност да ги изплащат. Всички заемодатели и посредници трябва да действат почтено и професионално преди, по време на и след предоставянето на заем.

В Европа има около 30 млн. души без банкова или разплащателна сметка, които нямат достъп до електронните системи за разплащане, придобиващи все по-голямо значение в нашето ежедневие. В ЕС бе постигната договореност във връзка с планове за улесняване на гражданите да прехвърлят банкови сметки от една страна от Съюза в друга. Комисията също така допринесе за установяване на всеобщо право на достъп до основна платежна сметка за всички граждани на ЕС и всички постоянно пребиваващи в Съюза.

Пазари на ценни книжа

ЕС регламентира първоначалните и настоящите условия за инвестиционните фирми, определя изисквания за емитиране на ценни книжа и координира условията, приложими за инвестиционните фондове. Условията за създаване на инвестиционни фирми и тяхната дейност в някои аспекти могат да бъдат подобни на тези за банките и осигуряват равни условия на конкуренция между небанковите инвестиционни фирми и банките, предоставящи инвестиционни услуги.

Дериватите играят важна роля в икономиката, но са свързани с определени рискове. От началото на финансовата криза ЕС работи по мерки срещу тези рискове. Регламентът за европейската пазарна инфраструктура (EMIR) — регламентът на ЕС за дериватите — гарантира, че информацията за всички европейски трансакции с деривати се отчита в регистрите на трансакции и е достъпна за надзорните органи, включително за Европейския орган за ценни книжа и пазари, за да има ясна представа за случващото се на пазара.

През април 2014 г. Европейският парламент и Съветът приеха предложението на Комисията относно регулирането на финансовите пазари. Основвайки се на съществуващите правила, новата рамка също така укрепва защитата на инвеститорите чрез въвеждане на строги изисквания във връзка с организацията и поведението или чрез засилване на ролята на управляващите органи. С новата рамка също така се засилват ролята и надзорните правомощия на регулаторните органи и им се позволява — при точно определени обстоятелства — да забраняват или ограничават продажбата и разпространението на определени високорискови продукти. Бе въведен хармонизиран режим, който дава на компании от страни извън ЕС достъп до професионалните пазари в Съюза въз основа на оценяване на еквивалентността на юрисдикцията на съответната страна извън ЕС от Комисията.

Стабилните банки са важни за гражданите, особено когато си купуват нов дом.

Нови правила за глобална финансова система

ЕС се споразумя с международните си партньори за един основен глобален приоритет: нито един финансов продукт и нито един пазар не бива да бъде оставен без подходящо регулиране и ефективен надзор. G-20 изигра важна роля при определянето на основните елементи на новата финансова регулаторна рамка, която ще придаде повече устойчивост на световната финансова система. Тези елементи включват реформи, които целят:

- подобряване на стабилността на банковата система чрез по-строги пруденциални изисквания и рамка за управление на кризи;
- укрепване на регулирането на финансовите пазари и инфраструктури, по-специално чрез задължително търгуване и клиринг на деривати посредством прозрачни, регулирани платформи.

Комисията вече предложи цялото основно законодателство, свързано с ангажиментите на G-20, и повечето от тези мерки, по-специално пакетите относно пруденциалните изисквания за банките и относно регулирането на капиталовите пазари, влязоха в сила.

Прилагане на договорените правила

Всяка страна от ЕС отговаря за правилното и навременно прилагане на правото на ЕС, а задължение на Комисията е да гарантира, че това се прави. Следователно, ако страни от ЕС нарушат правото на Съюза, Комисията трябва да сложи край на това нарушение. Последната инстанция е Съдът на ЕС в Люксембург. Производството за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка има няколко официални етапа, като обикновено се започва с разследване на Комисията в отговор на жалба. Комисията може също така да започне разследване по своя инициатива, ако смята, че има проблем.

Ако проблемът не се реши с размяна на становища между Комисията и правителството на държавата членка, от Съда на ЕС може да бъде поискано да излезе с решение, посочващо дали има нарушение. Съдът обаче не може да анулира дадена национална мярка, която смята за несъвместима с правото на ЕС, нито да нареди на държавата членка да заплати за вреди, причинени на отделно лице, пострадало от определено нарушение на правото на ЕС. Засегнатата държава членка е тази, която трябва да вземе мерки, необходими за съобразяване с правото на ЕС. Ако държавата членка все пак не направи това, Комисията може да се обърне към Съда на ЕС и да поиска от него да наложи на страната периодични наказателни плащания, докато на нарушението бъде сложен край, и/или санкция във вид на еднократна глоба.

Ключови елементи на финансовата реформа в ЕС

Перспективи

Европейско законодателство, прието от Европейския парламент и Съвета, понякога се делегира на Комисията, чието задължение е да изготвя и приема „мерки за изпълнение“. Тези мерки са с по-технически характер, отколкото основните законодателни актове. В тях се включват конкретни и подробни правила относно прилагането на принципите, изложени в основните актове. Много от тези технически правила все още предстои да бъдат изготвени и приети през следващите години.

След период на полагане на законодателните основи за структурни реформи във финансовия сектор, Комисията ще обърне особено внимание на прилагането на новите правила за надзор и реструктуриране: това ще направи европейските банки по-стабилни, така че да могат да възобновят кредитирането на реалната икономика.

Освен това Комисията обяви планове за допълване на новите европейски правила за банките със съюз на капиталовите пазари. По-нататъшното развитие и интегриране на капиталовите пазари ще помогне за насочване на повече финансиране към икономиката. Така ще се намалят разходите за набиране на капитал, особено за малки и средни предприятия (МСП), и ще се помогне за намаляване на зависимостта от банковото финансиране. По този начин също така ще се повиши привлекателността на Европа за чуждестранните инвеститори.

За повече информация

Информирането на гражданите и предприятията за правата и възможностите, които им предоставят единният пазар и разпоредбите на ЕС за финансовите услуги е важно. Научете повече:

- ▶ **За обзор на политиката на ЕС за единния пазар вижте уебсайта на Комисията на адрес:**
<http://ec.europa.eu/finance>
- ▶ **Имате въпроси за Европейския съюз? Europe Direct може да ви помогне: 00 800 6 7 8 9 10 11 —**
<http://europedirect.europa.eu>

